

Internetconsultatie Jachtseizoen Haas en Konijn

Reactie op het voorgenomen besluit van de Minister om in het komend seizoen de jacht niet te openen op konijnen (landelijk) en hazen (in Groningen, Limburg en Utrecht).

Introductie:

Ik ben geen bioloog of ecooloog maar opgegroeid in de polders, ben er nog dagelijks in te vinden. Naast de jacht meer dan 35 jaar betrokken bij weidevogelbescherming. Samen met boeren en vrijwilligers de weidevogelwacht Rijpwetering helpen opstarten en jaren als secretaris voor deze vereniging een hoop werk verricht. Nog steeds ben ik als vrijwilliger betrokken bij het beschermen (opzoeken nesten zodat de veehouder er tijdens maaien rekening mee kan houden) het en het monitoren van de behaalde resultaten.

In dit samenwerkingsverband werkten jager, boeren en vrijwilligers goed samen met als doel het behouden van de weidevogel, het beheer van bv de kraai werd daar als zeer nuttig ervaren.

Vanuit deze hoedanigheid ben ik erg gedreven om een gezonde wild- en weidevogelstand te behouden en daar waar deze onder druk staat, te verbeteren. Je kent de polders op je broekzak, ben er dagelijks te vinden.

Als geen ander ben je als jager gemotiveerd en ook verplicht om de wildstand te monitoren en te handhaven. Als jager zie je dat met name het weer veel invloed heeft op wildstand, door te zorgen voor dekking (biotoopverbeteringen) en voldoende voedselaanbod kun je het nadelige effect van een koude en natte winter op je hazenstand, beperken.

Door de intensivering van de agrarische sector, waar door de mechanisatie is toegenomen kan de stand van het haas negatief beïnvloed worden. Overleg tussen boer en jager zorgen ervoor dat de boer meer rekening houdt met de fauna op zijn land en hier behoedzaam mee omgaat. Inzet van wildredders, vooraf aan het maaien het veld inspecteren, weidevogelbescherming helpen.

Als jager pas je de jacht op het haas jaarlijks aan, bij een goede wildstand oogst je er een paar meer en bij een matig jaar sla je een keer over. De ervaring in mijn jachtvelden is dat de stand per jaar iets kan fluctueren maar over de langere periode is deze stabiel. Wat opvalt is dat de stand zelf significant hoger is sinds wij met warmtebeeld tellen. Het is dan ook erg jammer dat de telgegevens die wij verzameld hebben door de jaren heen nu niet zijn meegenomen in het onderzoek, hierdoor ontstaat er een onjuist beeld met betrekking tot de stand van het haas in Nederland. Ik jaag al bijna 60 jaar, en ik weet zeker dat er momenteel meer hazen in de polders, waar ik jaag, zitten als in de jaren 1950 tot 1970, er wordt nu veel meer beheerd dat wil zeggen als er veel zit kun je er wat van oogsten, en anders sla je een keer over, dat kwam in deze jaren niet voor want anders schoot de buurjager het.

Het "jagen" of de jacht is natuurlijk niet alleen het opsporen, bemachtigen en doden van wild. Het is veel meer dan dit ene element waar de anti jachtlobby zo graag bovenop springt en deze emotie gebruikt om hun doel te bereiken, het stoppen van de jacht. Het beschermen van de wildsoorten is voor hun geen doel, slechts een middel om hun werkelijke doel te bereiken, stoppen van de jacht.

Naast het jagen vinden er veel meer activiteiten en inspanningen plaats, hierbij noem ik er een paar:

- Beheer en schadebestrijding om de steeds hoger oplopende wildschade en de kosten die dit met zich meebrengt voor boer en burger te beperken;
- Predatiebeheer;
- Biotoopverbeterende maatregelen, herstel pestbosjes, aanplant van kleine elementen;
- Plaatsen van broedkorven en nestgelegenheid;
- Maatregelen om maaislachtoffers te beperken (wildredders, nestbescherming, maaiplan, etc).

De uren en het geld dat alle jagers in Nederland hier collectief insteken is moeilijk te schatten maar belooft al snel enkele miljoenen euro's die door andere niet zullen worden opgepakt als de benuttingjacht beperkt wordt en de motivatie voor de jager hierdoor wegebt.

Bij het wegvallen van het haas uit de wildlijst raakt het haas zijn grootste steun en toeverlaat kwijt. Ik ken weinig andere belanghebbende die zich zo actief inspannen voor het behouden van het haas, dan de jagers. Het haas van de wildlijst betekent met grote waarschijnlijkheid een afname van het haas in Nederland. Wie maakt zich er dan nog druk om het haas in Nederland ?

Hoop van ganser harte dat u uw voorgenomen besluit om het haas van de wildlijst te verwijderen, heroverweegt en de reacties van ons jagers als veldexperts ter harte neemt.

Reactie op WEnR studie en de methode waarop deze studie in de beoordeling van de staat van instandhouding:

Wat mij opvalt, bevreemd aan de WEnR studie en de toegepaste methode zijn:

- Het haas en het konijn zijn algemeen en veel voorkomende soorten, de bureaustudie van WEnR en de gekozen beoordelingsmethode voor het bepalen van de staat van instandhouding is niet geschikt voor deze algemeen en veel voorkomende.
- De beoordelingsmethode wijkt af van de definitie en criteria zoals in Wet natuurbescherming zijn opgesteld.
- Het is erg vreemd en op zijn minst discutabel hoe men gekomen is tot de keuzes mbt de gebruikte (en niet gebruikt) data de referentie jaren etc.
- Volledig buiten beschouwing gelaten is de impact van de aantasting van eigendomsrecht (waar het jachtrecht onderdeel van is) ?
- Wetenschappelijk is er onvoldoende informatie beschikbaar waaruit blijkt dat de wisselwerking tussen deze diersoorten en hun leefomgeving aanleiding geeft tot deze drastische maatregelen, het is juist de jacht en de jager die sterk gebaat zijn bij een betere leefomgeving voor deze soorten en daar besteden wij heel veel tijd, energie en geld aan. Denk hierbij aan biotoop verbeterende maatregelen, overleg met grondgebruikers om de overlevingskansen van deze soorten te verbeteren bij de noodzakelijke werkzaamheden in het veld en 'last but not least', het binnen de perken houden van een steeds toenemende predatiedruk, vaak vanuit gebieden waar de jacht is beperkt of in zijn geheel niet is toegestaan (eigendommen van overheden, en TBO's).

De onderbouwing van de Zoogdierenvereniging.

De onderbouwing van de Zoogdierenvereniging is gebaseerd op de zogeheten “Telganger (editie november 2021)” van de Zoogdierenvereniging welke tot stand is gekomen op basis van waarnemingen door vogeltellers, die tijdens hun vogeltellingen de als ‘bijvangst’ even meenemen. De tellingen van jagers in WBE verband en daaruit vastgestelde provinciale telcijfers van FBE’s zijn in deze Telganger niet meegenomen.

In het gebied waar ik al ruim 55 jaar (mee)jaag herken ik dit beeld zeker niet. De stand van het haas in dit, voornamelijk veenweidegebied, is nu vrij stabiel en er zitten meer hazen als in de jaren van 1950 tot 1970. Als er in dit gebied al minder hazen zijn, wat volgens mij niet zo is, dan is dat geheel te wijten aan het verlies aan leefgebied als gevolg van bouw van woonwijken, infrastructuur, en het omvormen van agrarisch gebied naar recreatie.

Daar waar het haas zijn leefgebied nog intact is doet de haas het goed.

In jaren waarin het haas het moeilijk heeft (veelal als gevolg van weersomstandigheden) past de jager daar zijn plannen op aan door minder hazen te schieten of een jaar over te slaan.

Als goede gebiedsgerichte inzichten wil hebben op de langdurige populatieontwikkelingen, dan kan men gebruik maken van de beschikbare informatie bij jagers, WBE’s, FBE’s en provincies.

Uit onderzoeken is gebleken dat jacht geen belangrijke factor is voor populaties. Kijk naar het langdurige verbod op de patrijs, het zijn andere abiotische factoren die invloed hebben op de populatie. Jagers zijn juist uiterst gemotiveerd om met de middelen en invloed zij hebben het leefgebied en de omstandigheden daarbinnen te beïnvloeden om zo de populatie positief te beïnvloeden. Het beperken van jacht draagt hier niet aan bij, sterker, het werkt demotiverend omdat de haas als doelsoort uit de jacht wordt getrokken.

Tegenstanders van de jacht hebben deze soorten niet als doelgroep, zijn vaak helemaal niet begaan met het welzijn van deze soorten, deze zijn meer een middel om de emotie te kunnen gebruiken in hun strijd tegen de jacht. Echter, jacht is meer dan het emotionele element rondom het doden van dieren, waarbij het (vaak zelfs de meeste tijd) ook biotoopverbetering, bescherming, schadebestrijding, initiatief nemen voor de aanpak van stroperij, weidevogelbehoud etc betreft.

Impact op de provinciale faunabeheerplannen.

De uitvoering van provinciale faunabeheerplannen door jagers wordt door deze maatregelen ernstig gefrustreerd en komt hierdoor onder druk te staan. Het verbod zal een inpakt hebben op de bereidheid onder jagers (vrijwilligers) om uitvoering te geven aan deze maatregelen. Hierdoor komt er een extra (financiële) druk te liggen op de maatschappij, maar zeker bij de boeren die als eerste direct schade ondervinden als de uitvoering van het provinciale faunabeleid in de provincies stagneert.

Economische schade.

Jagers huren van de grondeigenaren het jachtrecht. De inspanning of tegenprestatie kan erg uiteenlopen. Bv het vangen van mollen maar in veel gevallen wordt er een bedrag per hectare afgesproken en dat kan oplopen tot enkele tientallen euro’s per hectare. Door het schrappen van het haas en konijn ligt het in de lijn der verwachting dat tenminste de prijs per hectare naar beneden wordt bijgesteld. Dat kost de grondeigenaar inkomsten vanuit de verhuur van het jachtrecht. 25 EURO.

Nederland beslaat ongeveer ±4.1M hectare (CBS 2012) waarvan ±54% (2.2M hectare) agrarisch. Gaan we even gemakshalve uit van EURO 5,- /hectare per jaar (erg laag ingeschat) dan is dat een inkomstenderving voor de sector van EURO 11M.

Daarbovenop komt een afname in de uitgaven met betrekking tot, jachtmiddelen, wapens en munitie, kleding, hotelovernachtingen, evenementen, verzekering, jachthondensector, etc. Ook deze sectoren zullen het merken als door het schrappen van het haas de jagers hun bestedingspatroon gaan wijzigen.